

۲۰۱۶/۰۲/۱۵

مترجم: دوكتور محمد اكبر يوسفی

«بحران در افغانستان: طالبان باید تصمیم بگیرند»

مصاحبه "ماتیاس گیباور"

"«طالبان در هرات: آنها مجبور اند از تحمیل زور امتناع ورزند» (تصویر: "رویتر")

"ناتو، با خروج آن از افغانستان، زمینه را فراهم ساخت، تا انسان های زیادی از کشور فرار نمایند. درین برداشت، میانجی خاص "اولسون" (Olson)، معتقد است. او برای مذاکره بین طالبان و حکومت، تلاش می ورزد."

در باره شخص طرف مصاحبه :

"ریچارد اولسون" (Richard Olson)، از اخیر سال ۲۰۰۵ به اینطرف، بحیث مأمور خاص وزارت امور خارجه ایالات متحده، برای منطقه بحرانی افغانستان و پاکستان، توظیف گردیده است. در نقش وساطت تلاش می ورزد، تا مذاکرات در حالت رکود بین حکومت افغانستان را با طالبان دوباره به حرکت بیاورد. دیپلمات مسلکی، از ۳۳ سال بدینسو در شعبه ایالت مصروف وظیفه بوده و در باره این منطقه از بهترین آگاهی برخوردار می باشد. به همین جهت، "اولسون" در عراق و افریقا نیز اجرای وظیفه نموده، در سالهای اخیر هم در

سفارت ایالات متحده در کابل و هم در اسلام آباد مستقر بوده است. مناطق وسیع افغانستان در حال جنگ و نبرد بسر می برد و یا هنوز هم در تحت کنترل طالبان قرار دارد. همواره تحت حملات افراطیون مشاهده می شود. تعداد تلفات افراد ملکی یا باشندگان غیر نظامی به شمار حد اعظمی رسیده است. وضعیت اقتصادی ویران است، اعتماد مردم نسبت به حکومت افغانستان، تکان خورده است.

طالبان خود تا اکنون، علیه مذاکرات صلح سخن گفته اند. اخیراً تلاش مذاکره، در ماه جولای ۲۰۱۵م، به شکست رویو گردید، بعد از اینکه خبر مرگ چند سال قبل رهبر طالبان، ملا عمر افشاء شد. این خبر طالبان را در یک مبارزه قدرت درگیر ساخت. درین مصاحبه، واسطه خاص ایالات متحده "ریچارد اولسون"، در باره مذاکرات دشوار سخن می گوید.

د پانو شمیره: له 1 تر3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاډونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پاډوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

«شپیگل آنلاین»: بعد از اضافه بر یک سال، حالت رکود، می‌کوشید تا بحیث واسطه و یا میانجی، مذاکرات صلح را بین طالبان و حکومت افغانستان دوبار به حرکت آورید. آیا قدم‌های پیشرفت وجود دارد؟»

«اولسمون»: مذاکرات دشوار می‌ماند، اما بدیل دیگر وجود ندارد. از اینکه طالبان در ماه جولای، برای نخستین بار دور میز آمدند، یک قدم جرأت‌دهنده شمرده می‌شود. افغانستان و پاکستان کمی قبل اعلان نمودند، که در باره یک معامله با طالبان باز هم، خواهان مذاکره اند. حال ما بطور عاجل به آغاز مذاکره مستقیم – نه بین ما، بلکه بین حکومت افغانستان و طالبان، ضرورت داریم.»

«شپیگل آنلاین»: ما مجدداً در باره آمادگی به مذاکره صحبت می‌کنیم؟»

«اولسمون»: نقش ما فقط در وساطت است. ایالات متحده و دیگر کشورها، تمام طرف‌ها را فقط دور میز بیاورند. در خاتمه تصمیم در اختیار خود طالبان است. می‌خواهند از مخفیگاه آنها، دوباره بیک نقش سیاسی در افغانستان برگردند؟ می‌خواهند احتمالاً، کدام وقت حتی در سطح بین‌المللی برسمیت شناخته شوند و به مشروعیت برسند، بجای اینکه علیه مردم خود، بجنگند؟ این امر فقط ممکن است، که از جنگ علیه حکومت امتناع ورزند.»

«شپیگل آنلاین»: طالبان در جنگ علیه کابل، در سال ۲۰۱۵م، موفقیت‌هایی هم حاصل نمود، که مؤقلاً تسخیر و تسلط بر قندز نمایانگر قوت نظامی آنها، بوده است. آیا به مذاکرات با موضع قوت یافته، می‌روند؟»

«اولسمون»: سال ۲۰۱۵م یک سال دشوار بود، و سال ۲۰۱۶م هم سال آسانتر نخواهد شد. ضربات عقبی را باید انسان دیده بتواند. همین که بطور نمونه، تسخیر قندز مؤقلاً، بوقوع پیوسته است. در نهایت قوای امنیتی افغان، توانستند، شهر را دوباره تسخیر نمایند. ازین حوادث و هم چنان از اشتباهات، درس‌های افغانی گرفته شده است. ما در جانب خود درک نمودیم، که کابل هنوز برای مدت طولانی‌تر، بکمک نیازمند است، تا بتواند از امنیت بطور مستقل مواظبت و کنترل بتواند. بدین سبب، ما از ناتو برای این امر طلب می‌نمائیم، تا در پهلوی تعلیم و تربیه، هم چنان کمک مالی و پولی را برای قوای امنیتی افغانستان، سالانه قریب، به ۴ میلیارد دالر تا سال ۲۰۲۰م تمدید نماید.»

«شپیگل آنلاین»: طالبان در حال حاضر می‌گویند، که از طریق تمدید مأموریت تعلیمی و تربیتی، مقدمات مهم برای پروسه صلح تغییر داده شده است. زیرا در مغایرت با پلانگذاری "ناتو"، در سال ۲۰۱۶م، هم چنان هزاران عسکر خارجی در کشور باقی می‌مانند.»

«اولسمون»: با تمدید مأموریت تعلیمی و تربیتی، ما با کمپاین زور طالبان عکس‌العمل نشان داده ایم، که افغان‌ها، هنوز نیازمند کمک طولانی‌تر می‌باشد. وقتی طالبان دوباره به میز مذاکره بر گردند و بر یک آتش بس توافق نمایند، این وضعیت تغییر می‌نماید.»

«شپیگل آنلاین»: قیمت یک معامله با طالبان چه خواهد بود؟»

«اولسمون»: من یک دیپلومات بد بوده می‌توانستم، هر گاه انعطاف را قبل از اینکه ما، مذاکره را درست آغاز نمائیم، نشان می‌دادم. مانند کابل، ما هم برین عقیده استیم، که طالبان باید از القاعده و تروریسم بین‌المللی فاصله بگیرند، و از تحمیل زور، باید امتناع ورزند. علاوه‌تاً باید قانون اساسی افغانستان را، بشمول حفاظت از اقلیت‌ها و حقوق زنان احترام نمایند.»

«شپیگل آنلاین»: در زمانی که مذاکرات به درازا می‌کشد، افغانستان خون می‌ریزد. بیش از ۱۰۰۰۰۰ مهاجر ازین کشور، تنها در سال ۲۰۱۵م در آلمان ثبت نام شده‌اند.»

«اولسمون»: ایالات متحده آمریکا، به نسبت رشد روز افزون تعداد مهاجرین، در برابر نگرانی‌های آلمان، از تفاهم بزرگ برخوردار می‌باشد. ما مکرراً با حکومت افغانستان درین رابطه سخن می‌گوئیم. لیکن خروج آنها، تنها تابع مسئله امنیت نمی‌باشد. کم از کم در شهرها، ثبات نسبی وجود دارد. از سال ۲۰۱۴م، این کشور از نگاه اقتصادی با یک نوسان قوی روبرو گردید. زیرا ما قدم بقدم عودت نمودیم، کمپ‌ها را تخلیه نمودیم، همزمان

همکاران کمکی افغان هم، باید مرخص می شدند. در همه ساحات و در محلاتی، که یک زمان بیش از ۱۰۰۰۰۰۰ عسکر و دستگاه ها و وسایل آنها قرار داشته اند، فقدان و کمبود سرمایه‌گذاری، دیده می شود.»

«"شپیگل آنلاین": چگونه می توان فرار کتلوی را متوقف ساخت؟»

«"اولسون": حل سریع وجود نخواهد داشت. از آغاز سروکار ما در سال ۲۰۰۱م، پیشرفت هایی هم صورت گرفته است، تأمینات و مواظبت صحتی بهبود یافته است، امروز قریب هر افغان مالک تلفون "موبایل" است. نخستین قدم ها، امید ها و انتظارات بزرگی را در اجتماع افغان ها، بیدار ساخته است. لیکن برخی از آنها با گذشت دو سال تحقق نیافته است. غرب باید، با همکاری خود با افغانستان

ادامه دهد، تا وضعیت اقتصادی بسوی ثبات قدم گذارد و اوضاع امنیتی هم بهبود یابد.» (سطر های روی تصویر: "پناهندگی و مهاجرت: حقایق در مورد بحران فراریان - بالاخره قابل فهم.") ("شپیگل" شماره ۶، دوشنبه هشتم فبروری ۲۰۱۶م)

پایان

د پانو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ